

“शिरीषमृदो गिरिषु प्रपेदे
 यदा यदा दुःखशतानि सीता ।
 तदा तदास्याः सदनेषु सौख्य-
 लक्षाणि दधौ गलदश्रु रामः” ॥

(६६८) रूपकं रूपितारोपाद्विषये निरपङ्गवे ।

“रूपितेति” परिणामाद्भवच्छेदः । एतच्च परिणामप्रस्तावे
 विवेचयिष्यामः । “निरपङ्गव” इत्यपङ्गुतिव्यवच्छेदार्थः ।

(६७०) तत् परम्परितं साङ्गं निरङ्गमिति च त्रिधा ।

तद्रूपकं । तत्र ।

(६७१) यस्य कस्यचिदारोपः परारोपणकारणं ।

तत् परम्परितं श्लिष्टाश्लिष्टशब्दनिबन्धनं ॥

प्रत्येकं केवलं मालारूपश्चेति चतुर्विधं ।

तत्र श्लिष्टशब्दनिबन्धनं केवलपरम्परितं यथा ।

“आहवे जगदुद्दण्डराजमण्डलराहवे ।

श्रीनृसिंहमहीपाल स्वस्यस्तु तव वाहवे” ॥

अत्र राजमण्डलं नृपसमूह एव चन्द्रबिम्बमित्यारोपो रा-
 जवाहोरारोपे निमित्तं । मालारूपं यथा ।

“पद्मोदयदिनाधीशः सदागतिसमीरणः ।

भूमृदावलिदम्भोलिरेक एव भवान् भुवि” ॥

अत्र पद्माया उदय एव पद्मानामुदयः, सतामागतिरेव